

Det er en Opfattelse, som Kirkeministeriet har gjort gældende, og som det i stædse stærkere Grad gør gældende, at blot man kan benævne et Stykke Jord med Kær, Mose eller Eng, behøver man overhovedet ikke at aflevere det. Naar jeg har fremdraget det, er det ogsaa, fordi jeg staar overfor en anden Udstykning, Udstykning af en Præstegaard i Randers Amt, hvortil der er 10 Tønder Hartkorn. Jeg ved, at Menighedsraadet har allerede været samlet og planlagt Udstykningen, og den er planlagt paa den Maade, at der efter Indstillingen tilbage til Præstegaarden — hvortil der er 75 Tdr. Land Kær og Eng —, naar den er udstykket efter Loven, bliver 7 Tdr. Hartkorn, og til Udstykningen bliver der kun anvist 3 Tdr. Hartkorn. For saa vidt den Fortolkning af Loven, som den højtærede Kirkeminister hævder her, skal være gældende, vil Menighedsraadet i Ørsted Kommune i Randers Amt med fuld Ret kunne hævde, at den ikke maa nedbringes mere.

I det specielle Tilfælde, jeg nævnte, Asfærg, er det jo rigtigt, at der var Uenighed, men det er lige saa rigtigt, at det lykkedes mig at opnaa Enighed, og denne Enighed opnaaedes med Menighedsraadet for at faa den mest praktiske Form for Udstykning — det staar i Udstykningsprotokollen, som Menighedsraadet har underskrevet in pleno. For at faa den mest praktiske Form for Udstykning gaar Menighedsraadet altsaa med til at indstille dette til Kirkeministeriet. Saa sker der det, at 3 Maaneder efter kommer Sagen tilbage fra Kirkeministeriet og er kasseret, og vi maa tage Sagen op til fornyet Drøftelse, og Udstykningen bliver tilendebragt paa en Tid, hvor det er vanskeligt for Husmændene at komme i Gang. Det er denne Form for Praxis, som jeg kritiserer, og som det synes ikke alene skal knæsettes af den nye Minister, men endogsaa skærpes i betydelig Grad. Efter det Forslag, som kom ind, og som blev kasseret af Kirkeministeriet, var der 6,8 ha boniteret Jord tilbage. Nu hævder den højtærede Kirkeminister, at man kan ikke regne med det, men saa vil jeg gerne spørge: Hvilket Begreb skal man saa forene med 12 ha middelgod Jord? Menighedsraadet ved det godt. De ved, at selv om Jorden staar til Takst 22, er det middelgod Jord, og saa skal der blive ca. 22 Tdr. Land tilbage til Præstegaarden — det hævder de ganske bestemt —, men de ved paa den anden Side ogsaa, at hvor Præstegaarden ligger i en daarlig Egn, hvor maaske Gennemsnittet ikke kommer op over 8, er Takst 8 ikke middelgod Jord,

selv om det er over middel paa vedkommende Egn; saa hævder de, at 12 er middel, og saa kræver de Jordtilliggendet afregnet efter det. Derfor maa man, hvis man ikke skal ud paa gyngende Grund, have noget ganske bestemt at gaa ud fra, og vi maa mene, at de 12 ha middelgod Agerjord er 6 ha boniteret Maal og ikke andet. Jeg beklager, at den højtærede Kirkeminister ikke vil indse dette og søge at imødekomme de Ønsker, der er fremme fra Jordlovsudvalgets Side, naar vi gaar til Udstykning af Præstegaardene, og der hos Menighedsraadet eller et Flertal indenfor Menighedsraadet er et Ønske om at bevare Jorden til Præstegaarden. Det drejer sig ikke om for os, om vi faar 2 eller 3 Tdr. Land mere eller mindre fra Præstegaardene, men det, vi søger, er at faa den mest praktiske Form for Udstykning frem, og som Regel lykkes det ved Forhandling med Menighedsraadet, men naar det er sket, maa vi protestere imod, at man fra Kirkeministeriets Side, fordi Papirerne ikke absolut passer i deres Kram, gaar hen og kasserer en saadan Udstykning — saa maa man opretholde den Overenskomst, der er truffet.

Niels Frederiksen: I Anledning af den højtærede Kirkeministers Udtalelser vil jeg gerne benytte Lejligheden til at rette en Henstilling til Ministeren. Jeg forstaar og respekterer den højtærede Kirkeministers Standpunkt: at det gælder for ham som Minister om at bevare saa megen Jord til Præstegaardene som muligt, selv om jeg ikke paa nogen Maade deler den højtærede Kirkeministers Anskuelse, men jeg retter den Henstilling til ham dog ogsaa at tage udstykningsmæssige Hensyn ved Kirkeministeriets Afgørelser. Forholdet ligger praktisk saaledes, at det bliver strenge Vilkaar for Statens Jordlovsudvalg at arbejde under, hvis Kirkeministeren ensidigt ud fra sin Opfattelse afgør disse Spørgsmaal saaledes, at Afgørelsen tidt kommer i Uoverensstemmelse med de Overenskomster, som opnaas ved Forhandling mellem Menighedsraadets og Jordlovsudvalgets Repræsentanter. Arbejdet i det praktiske Liv ligger jo meget ofte saaledes; at det slet ikke i og for sig er en Strid om Jorden, men kun en Afgørelse af, hvor meget der praktisk talt kan opnaas ved Udstykningen af en Præstegaard, og for Asfærgs Vedkommende forekommer det mig, at man fra Kirkeministeriets Side overordentlig let kunde have imødekommet Ønsket om, at denne lille Strimmel Jord blev udstykket saaledes, at der kunde blive et ordentligt